

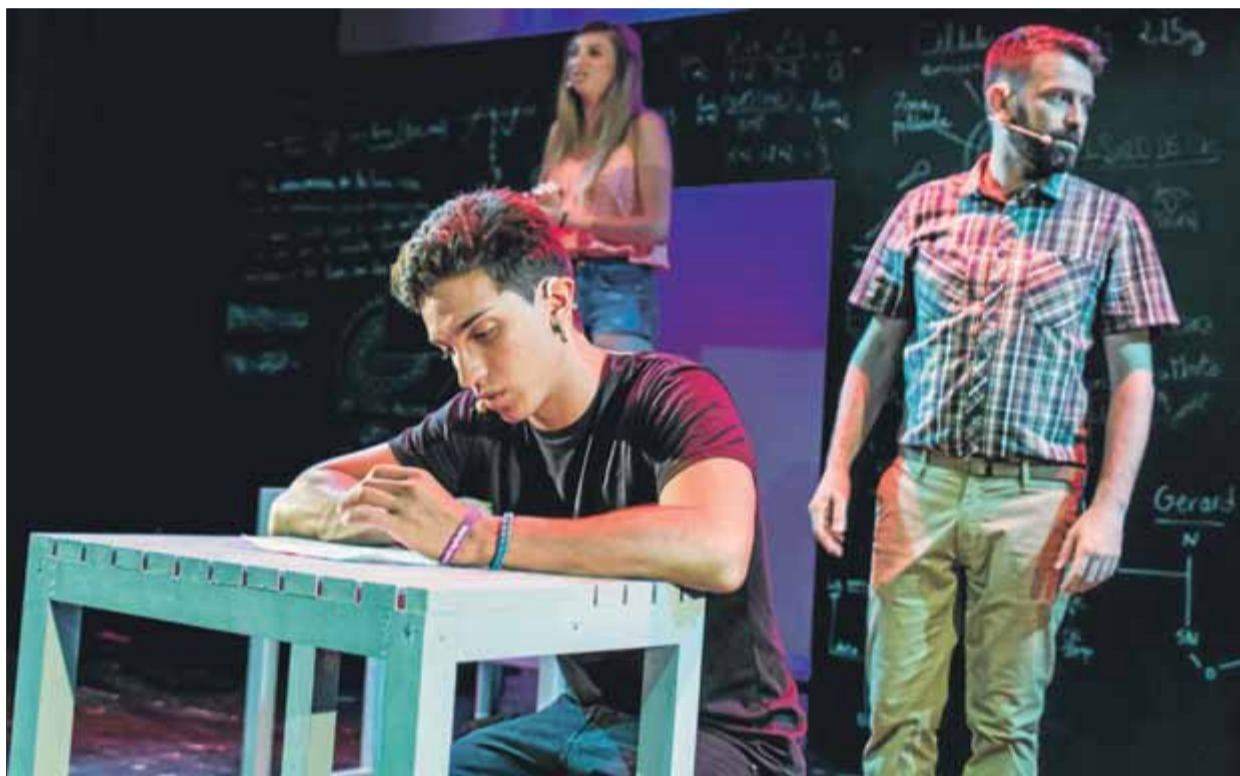
Jove Teatre Regina arrenca un cicle de teatre juvenil per atraure els adolescents, una franja d'edat que va augmentant l'abisme entre el públic familiar i l'adult

La baula perduda

J. Bordes
BARCELONA

Teatre per a joves. Que se sentin identificats i interpel·lats. Aquest és l'objectiu de la primera programació estable de teatre per a adolescents al Jove Teatre Regina. Des de fa anys, el públic familiar va comprovant com es redueix l'edat del seu públic (en part perquè s'ha obert a un capítol d'espectacles sensitius per a nadons, de 0 a 3 anys) però sobretot perquè els germans grans es desentenen dels musicals d'aventures que, fins llavors, els anaven mantenint actius a les platees. El sector escènic ha de confiar que els nens que a partir dels 10 anys abandonen l'escena la reprenguin per inquietud personal quan ja voregen els 30 anys. Si el Departament de Cultura fa 4 anys que busca despertar-los amb l'Escena 25 (de 18 a 25 anys), altres projectes busquen no perdre'ls definitivament durant l'adolescència. Ara apareix un nou aliat: la sala del Jove Teatre Regina.

El canvi generacional en la direcció artística del Jove Teatre Regina (des de fa tres anys el lidera Mariona Campos, filla de l'anterior directora artística, Maria Agustina Solé) va marcar-se el repte d'atacar el graner d'especta-

Un detall del musical 'Ningú et va dir que fos fàcil', que farà tercera temporada a Barcelona ■ AITOR RODERO

Els espectacles busquen la reacció dels adolescents amb trames en què s'identifiquen

dors potencials d'entre els 12 i els 18 anys. Les funcions es fan sempre a les 19.45 h, a mig camí de l'horari familiar i el d'adults. A més de les actuacions en caps de setmana, també se'n programen per a instituts.

Un dels seus primers intents del nou Regina va ser la producció del musical *Ningú et va dir que fos fàcil*, estrenat al Grec del 2016. La temporada passada va tornar a fer temporada al Regina. I aquest curs encararà una gira per

Catalunya (gràcies a la bona impressió que va causar a la mostra d'Igualada) i una tercera estada al Teatre de Gràcia (del 20 de gener a l'11 de febrer). El Regina prepara una nova producció, *La rebel·lió*, una adaptació a partir del clàssic de Georges Orwell (del 3 al 25 de març). El cicle comença aquest diumenge amb una estrena, *Paràsits*, que s'inspira en els fets reals d'un grup de joves, Els Pirates d'Edelweiss, que van rebel·lar-se contra el feixisme de Hit-

ler. De l'experiència a Igualada arriba la quarta activitat del cicle, *Denarius world*, una proposta de teatre gestual, que la companyia Punt Moc va presentar en format projecte a la Mostra el maig passat. Per al darrer trimestre es plantegen actuacions puntuals de les corals joves dels *Oh happy day* de TV3. Per ara, tenen programat Jarks (14 i 15 d'abril) i Top Teen (21 i 22 d'abril). L'objectiu és donar una patina escènica a aquests concerts. ■

Altres propostes encoratjadores

Aquest divendres es presenta el Festival RBLS a la Sala Beckett. Com el Jove Teatre Regina, se suma a la necessitat de fer xarxa i permetre que hi hagi una programació adreçada específicament als adolescents i joves. El RBLS, de fet, arrenca amb una trobada, dimecres 15 de novembre, que mira de posar plegats els diferents impulsors. En la primera edició, preparen un cap de setmana amb actuacions d'Els Malnascuts (*Like si llo-ras*) i dels Dara (*iMe*) amb tallers escènics i jocs. Altres projectes que fa temps que lluiten per incorporar els joves a les cartelleres teatrals són la Mostra d'Igualada (sobretot des que va assumir el càrrec de director Pep Farrés) i el Butaka Jove, que ha fet fortuna a fora de Barcelona (Manresa, Olesa, Igualada o Banyoles). La Sala Beckett, Porta 4 o Sala Fènix també s'han integrat en el Butaka Jove, tot i que no han trobat la manera encara de bastir un cartell conjunt. Des de la Sala Fènix, han volgut provar aquesta tardor donar l'oportunitat als joves del Raval a descobrir el teatre fent sessions específiques un cop al mes. Tothom entén que cal fer xarxa i aprofitar els limitats recursos de cada equip.

Críticateatre

Jordi Bordes

Li falta trobar el to, encara

Simone

Autora: Daniela Feixas
Director: Ramon Simó
Intèrprets: Tilda Espluga, Anna Güell, Daniela Feixas
Divendres, 27 d'octubre, a La Planeta. Temporada Alta

Daniela Feixas és una actriu valenta que fa una colla d'anys va decidir escriure teatre. So-

vint, també l'interpreta. Va començar amb comèdies, sempre amb una mirada reivindicativa sobre la dona en la societat. La peça parteix d'aquest to còmic, distòpic, un deliri fantasiós, però en el qual se li vol conferir una reivindicació que, per ara, entra massa forçada, amb calçador, sense que el públic

pugui entendre el perquè d'aquesta fórmula aparentment antinatura. Li falta trobar el to, encara.

Qui no ha somiat mai amb la justícia venjativa? De sobte, un botxí d'una acció es lleva al dia següent com a víctima de la decisió que ha pres. Aquest és el còmic leitmotiv d'una comèdia que, evi-

dentment, trasllada el realisme a una distòpia fantàstica. Ho fa a través d'un ministre de Justícia a qui se'l veu en la intimitat, en la fragilitat familiar (mal entesa i pitjor avinguda). La política, darrerament, puja a les fustes (com ja va ser *L'electe*). *Simone* es perd entre l'acudit groller i tòpic i l'oportunitat de re-

cuperar les màximes de la filòsofa i escriptora feminista Simone de Beauvoir. L'obra supera el naturalisme des del deliri i bona prova d'això és el treball de Tilda Espluga (amb uns moviments còmicament masculins). Anna Güell fa d'una dona aparentment tova, però estratègia portes endins: costa d'enten-

dre perquè falla en el seu pensament. Per últim, Feixas s'ha reservat el paper més desestructurat, el d'una prostituta que decideix implicar-se, bona fe. Són actrius que prenen el pols a la pausa, fan que el públic segueixi amb atenció la trama, però que a l'estrena van arribar amb decisions a definir.